

U OVOM BROJU:**SILA S VISINE***Paul Rader***SEDAM****OSNOVNIH PITANJA (2)***Paul E. Little***BUDI GORLJIVI
HRISTOV SVEDOK***Scott Newell***KAKO PREPOZNATI
ZDRAVU CRKVU (3)***Ričard De Han***MARTINO OTKRIĆE***Jon Quinn***MOLITVA I KAKO U NJU
UKLJUČITI DECU***"Borba za dušu"***misaone refleksije****Smešna strana...****SIONSKA TRUBA****Uredništvo:***Jan Vareca**Janko i Marina Bako**Branko Milijašević**Vlatko i Jelena Dir***Tekstove priložili:***Stančević Sreten**Milenko Isakov**Ante Miliša*

Dragi naši čitaoci,

jeste li razmišljali koji je to najveći izazov hrišćanima u 21. veku? Da li otvoreni - ozakonjeni - nemoral? Jesu li to teški socijalni problemi? Je li to terorizam koji vode verski fanatici? Sve su ovo velike opasnosti, ali najveća opasnost je ipak religija. Da, tzv. hrišćanska "religija" koja je prazna i bez Hrista, koja odvlači ljude od pravog i čistog Evanđelja objavljenog u Bibliji.

Neke se religije otvoreno suprotstavljaju Isusu Hristu, ali neke su vrlo podmukle i suptilne. Služe se izrazima i frazama koje se mogu naći u Bibliji, što ih čini vrlo prihvatljivima onima koji sebe smatraju hrišćanima, čak i nanovorođenim hrišćanima. No, na kraju svemu tome dodaju svoj nebiblijski način mišljenja i verovanja. Propovedaju "drugo evanđelje" - koje je ljudsko a ne Božije - evanđelje koje nema sile spasenja. Evo par glavnih tačaka prema kojima se može prepoznati to "drugo evanđelje" (Gal. 1:6), a na koje nam valja obratiti pažnju:

1. Naglašavaju da spasenje dolazi kroz nešto ili nekog drugog a ne po, i samo po završenom delu Isusa Hrista na krstu (Dela 4:12).

2. Nepriznavanje Isusa Hrista kao večnoga Boga objavljenog u telu, i kao jedinoga Spasitelja datog ljudima (Jn. 1).

3. Pridavanje veće važnosti ljudskim rečima nego li Božjoj reči (1. Kor. 2:12-13).

4. Njihove vođe ne vode ljude na temelju biblijskih istina onako kako je to činio Isus Hrist, već ih prvenstveno žele vezati za sebe ili svoja učenja. (Juda 4, 17-19).

Danas u hrišćanskom svetu, više nego ikad, postoji mnogo glasova koji nas žele navesti da poverujemo u nekakvo "drugo evanđelje", ali ako se držimo Reči Božije i samo Reči Božije, neće nas niko moći zavesti niti prevariti. Kao što i apostol Jovan potvrđuje:

"Ovo vam napisah o onima koji vas zavode. A vi - u vama ostaje pomazanje koje ste od njega primili i nije vam potrebno da vas ko poučava, nego kao što vas njegovo pomazanje uči o svemu, tako je i istinito i nije laž, i kako vas je ono poučilo, tako ostajte u njemu. I sad, dečice, ostajte u njemu, da bismo imali pouzdanje kad se on javi i da se ne postidimo pred njim prilikom njegovog dolaska." (1. Jn. 2:26-28 EČ)

Vaša, SIONSKA TRUBA.

SILA S VISINE

Paul Rader

Pre negoli se mase grešnika počnu kajati i tražiti Gospoda, u srcima onih koji tvrde da veruju u Gospoda Isusa Hrista mora se dogoditi probuđenje. Današnjoj crkvi je očajnički potrebno ispunjenje Duhom Svetim - Sile s visine.

U duhovnom poslu zadobijanja ljudi za Hrista, potrebna je i duhovna natprirodna sila - pomoć s visine. Niko drugi, jedino Duh Sveti može čoveka ubediti u grehu i potaknuti ga na kajanje.

Zadobijati duše ne znači mamiti hrišćane iz drugih crkava u našu vlastitu crkvu. Ljudi treba da su dovedeni Isusu Hristu, a ne k određenim tradicijama ili pogledima nečijeg shvatanja hrišćanstva. Cilj svakog hrišćanina i crkve je zadobijanje ljudi za carstvo Božije - za Gospoda.

Uključivanje ljudi u članstvo nije zadobijanje duša, zadobijanje duša je mnogo dublje. To je obraćenje i promena života, i to može biti učinjeno na nekom životu, jedino kroz silu Duha Svetoga, jer je On taj koji čoveka duhovno nanovorađa i obnavlja.

Uzbuđenja i velike emocionalne reakcije ne treba smatrati "uspešnim" zadobijanjem duša. Istina je, da može da postoji određeni izliv emocija, kada Duh Sveti deluje na srce, ali same te emocije ili osećanja nisu cilj, već duboko delovanje Duha Svetoga na savest i svest čoveka, a što se tiče njegovog ličnog položaja pred Bogom - izgubljenosti. Mora biti zahvaćena i promenjena cela priroda čoveka, a ne samo uskomešana njegova osećanja na par sati.

Zadobijanje duša nije zidanje crkava, dvorana za obrazovanje i škola ili skupljanje finansijskih sredstava. Bog je dao prioritet propovedanju i naučavanju Evanđelja da bi ljudi čuli, verovali i spasili se. Ali, kako snažno za mnoge crkve danas zvuče reči:

"Ovako, zato što si mlak i nisi ni vruć ni hladan, izbljuvaću te iz svojih usta. Zato što govoriš: bogat sam i obogatio sam se i ništa mi ne treba, a ne znaš da si bedan i kukavan i siromašan i slep i go." (Otk 3:16-17 EČ).

POTREBNA NAM JE SILA BOŽIJA

Sa našim slabašnim ljudskim sposobnostima ne bi smeli usuditi ni da se usudimo, da krenemo u zadobijanje duša za carstvo Božije. To je delo Božije!

Pre negoli Bog počne da radi na nekome, On traži da vidi da li unutar tog srca postoji i potreba za Njim - otvorenost za Njega.

Začuđen sam kada čujem ljude koji tvrde da su spašeni a imaju samo neku osnovnu spoznaju i oslanjaju se samo na svoj razumski pristanak, na istine Evanđelja. No, kod njih nema korenite promene života, nema Božije stvarnosti, nema novog rođenja. Imaju spašen samo um, ali ne i srce, a onda svakako ne i dušu. To su "hrišćani" za koje Pismo kaže da "imaju ime ali su mrtvi" i koji imaju samo "obličje pobožnosti", ali bez sile (2. Tim. 3:5). Oni nemaju Božiji život u sebi, jer negiraju ili zanemaruju Božiju silu duhovnog preporoda.

ISPUNJAVAJTE SE DUHOM

Dok su se prvi hrišćani suočavali sa životnim opasnostima i nasiljem, hrišćani se danas suočavaju sa svojom duhovnom apatijom i ravnodušnošću, bore se sa otrovnim sumnjama i mrtvom verom. Kao da udišemo eter, postajemo polusvesni i omamljeni od samougađanja, od briga za ovaj život i licemernih odnosa, stvari koje nas opijaju i bacaju u san.

Izvor pobede je i danas isti - Duh Sveti! On je dat i poslan kao odgovor na molitvu:

"...Kad, dakle, vi kao zli ljudi umete da dajete dobre darove svojoj deci, koliko će više Otac nebeski dati Duha Svetoga onima koji ga mole." (Lk. 11:13), i u odgovoru na poslušnost: "Mi smo svedoci svega toga, i Duh Sveti koga je Bog dao onima koji su mu poslušni." (Dela 5:32).

Ubrzo nakon praznika Pedesetnice učenici su molili za posebno ispunjenje silom (Dela 4:23-31). Pogledajmo taj molitveni sastanak.

Apostoli su dali izveštaj o grubom postupku i pretnjama Velikog sveštenika i starešina. To je učenike prisililo da zajednički zavape Bogu. Oni "jednodušno podignu glas k Bogu." Ovo jednodušje je apsolutno potrebno da bi se

položilo pravo na obećanu reč iz Mateja 18:19:

"Opet vam zaista kažem: ako se dvojica od vas na zemlji slože u svakoj stvari koju zamole, daće im Otac moj koji je na nebesima."

Učenici su se složili u veri, čežnji i nadi. Njihova molitva je bila žarka molba. Oni su tražili Boga i čvrsto Ga se držali, ustrajno vapeći k Njemu i ne odlazeći dok nisu bili sigurni u Njegov odgovor.

Učenici su bili jasni u onome što žele od Boga:

"I sad, Gospode, pogledaj na njihove pretnje, pa daj svojim služiteljima da potpuno slobodno objavljuju tvoju reč, pružaj pri tom svoju ruku, da bi se događala isceljenja, i znaci, i čuda - imenom tvoga svetog sluga Isusa. A kada se pomoliše Bogu zatrese se mesto na kom su bili okupljeni, te se svi ispuniše Duhom Svetim, i propovedahu slobodno reč Božiju." (Dela 4:29-31 EČ)

Luka nadalje piše: "Apostoli su veoma silno svedočili za uskrs Gospoda Isusa i velika blagodat beše na svima njima." (Dela 4:33 EČ)

Što je Gospod činio za njih onda, učiniće i za nas danas. Za nas danas, kao i za njih onda, važe isti principi: jednodušnost i molitva. Vreme je da i mi budemo naterani da zavapimo Bogu, radi svojih slabosti i neuspeha naših iznemoglih ljudskih sposobnosti, kojima želimo da gradimo Božije carstvo. Kao što su učenici uporno i ustrajno tražili prisutnost Svetoga Duha, tako i mi čitavim svojim srcem treba da zavapimo Bogu i ne prestajemo dok nismo sigurni u Njegov odgovor.

Danas, više nego ikad potrebno je da i mi, kao i učenici, budemo svesni Sile Božije, i imamo spoznaju u stvari koje Bog želi da čini kroz nas! Kako je važno da i mi danas govorimo Reč sa hrabrošću i da nam Bog svojom silom kroz Isusovo ime potvrdi svoju Reč znacima i čudesima.

Da bi se naše okruženje "potreslo", potrebno je da se ispunimo Duhom Svetim! Potrebno je da govorimo Reč sa svom hrabrošću i verom. Pokorimo se Bogu i molimo Ga u ove poslednje dane, da On izlije svoju Silu s visine na svoj narod. ◀

SEDAM OSNOVNIH PITANJA

(2. deo)

Paul E. Little

Nastavak iz prošlog broja...

4. Kako su moguća čuda?

Četvrto pitanje je o čudima i suprotstavlja naturalizam super-naturalizmu. Kako čuda mogu biti moguća? U ovo naučno doba, kako može neka inteligentna osoba, koja posmatra rad svemira, da veruje u njih?

Ako ne dođemo do samog korena pitanja, možemo potrošiti duge sate razgovarajući da li je Hrist mogao hodati po vodi, da li je u stvari nahranio 5000 ljudi sa 5 hlebova i dve ribe, da li su sinovi Izraelovi stvarno prošli kroz Crveno more itd. Možemo odgovoriti na to pitanje samo ako idemo do osnovne pretpostavke. Pravo pitanje je: da li postoji Bog ili ne?

Ako Bog postoji, čuda su logična i ne postavljaju intelektualne kontradikcije. Prijatelj Japanac mi je jednom rekao da ne može verovati da čovek može postati Bog. U trenutku sam video njegov problem i rekao mu: "Dr Fukuma, i ja bih se namučio da to poverujem, ali mogu veoma lako prihvatiti da je Bog postao čovek." Po definiciji Bog je svemoćan, On može intervenisati i interveniše u svemiru koji je stvorio, na bilo koji način.

Konačno pitaju nas: "Kako mogu znati da Bog postoji?" Tu postoje različiti odgovori. Jedan je argumenat iz dizajna (svemira). Ako za moj ručni sat, relativno jednostavan, ne postoji "slučajnost" njegovog nastanka, onda izgleda nelogično i naivno da bi se svemir, u svojoj beskonačnoj složenosti, mogao razviti "slučajno". Sličan dokaz baziran je i na zakonu uzroka i posledice.

Najveća indikacija postojanja Božjeg je Njegov dolazak u ljudsku istoriju. Kao što J. B. Phillips znao reći, da smo "pohodena planeta", u odgovaranju na bilo koje od tih pitanja, moramo konačno doći do istog zaključka: sam Isus Hrist je najveći dokaz tome. Znam da Bog postoji, ne zbog svih filozofskih argumenata za i protiv, nego zbog toga što je On došao u ljudsku istoriju u osobi Isusa Hrista i ja sam ga lično sreo u mom životu. Naš odgovor počinje sa

Njim. Zbog toga što je Isus Hrist tvrdio da je Bog, treba se pitati da li Njegovi akreditivi potkrepljuju Njegovu tvrdnju. Svako, na kraju, može to tvrditi. Jedan čovek u Filadelfiji je tvrdio da je bog i da se zove "otac božanski". Međutim, važno je videti kakvim dokazima neko potkrepljuje takvu tvrdnju? Smem reći, da bih tu tvrdnju opovrgao za 5 minuta, i ti bi možda moju mogao za dve. No, kada razmatramo Isusa Hrista to nije tako jednostavno. Njegovi akreditivi, u svakom slučaju su verodostojni, na Njemu su se ispunila vekovna proročanstva, On je ustao od mrtvih.

Jedan od načina da se stimuliše nečije razmišljanje je kroz pitanje: Koju od druge tri mogućnosti o Hristu veruješ, pošto ne veruješ da je bio Istina (Bog)? Ima samo četiri moguća zaključka o Hristu i Njegovim tvrdnjama. Bio je ili lažov, ludak, legenda ili Istina. Osoba koja ne veruje da je bio Istina mora Ga označiti kao lažova, ludaka ili legendu. Prosečan nehrišćanin to ne shvata, te ga podsećamo, da neverom u Hrista kao istinu, ostavlja sam sebi samo tri preostale alternative.

Je li bio lažov? Čak i oni koji poriču Njegovo božanstvo neminovno će požuriti da nas uvere da je Isus bio samo veliki moralni filozof i učitelj religije. Nazvati tog dobrog učitelja lažovom bila bi kontradikcija. Zaista izgleda neverovatno da bi lagao u najvažnijoj tački svog učenja.

Možda je bio ludak. Taj zaključak bi razorio njegov moralni integritet. Mislio je da je činio pravo, ali je patio od preuveličavanja svoje ličnosti. I danas postoje ljudi koji zamisle da su Napoleon ili čak Hrist. Smetnja ovom zaključku je da klinički simptomi paranoje, kao što je poznajemo danas, ne odgovaraju ličnim karakteristikama Isusa Hrista. U njegovom životu ne nalazimo traga neuravnoteženosti koja karakteriše takve ljude. Razmatraj vreme Njegove smrti, napr., kada je bio pod ogromnim pritiskom. Ravnoteža i sabranost koju vidimo onda kod Njega, ne karakteriše ljude koji pate od paranoidnih poremećaja. Biblijski izveštaj ne daje dokaze da je On trpeo od paranoje ili nekog drugog mentalnog poremećaja.

Treća alternativa je da su naši izveštaji o Isusu Hristu puka legenda (bajka). Postoje zapisana predanja ili izreke koje On nikada nije izrekao i koja se Njemu pripisuju. One su stavljene u Njegova usta od pre-entuzijastičkih sledbenika u trećem ili četvrtom veku. Moderna arheologija, ipak, nudi dokaze, koji ne

potkrepljuju održavanje ove teorije. Napr., skorašnji nalazi potvrđuju verovanje da su novozavetni dokumenti bili pisani za života savremenika Isusa Hrista. Razvitak savršene legende zahtevao bi više vremena. Ljudi u to skeptičko vreme ne bi bili skloniji da primaju legendu, isto kao što ni naši susedi ne bi bili skloni da šire izveštaj da je neki od naših predsednika tvrdio da je Bog, i da je imao vlast da oprašta grehe i da je ustao od mrtvih. Suviše mnogo ljudi koji znaju tog predsednika još uvek su tu. Sa toliko suprotnih svedočanstava prepričavanje se nikad ne bi moglo održati.

U razgovoru o egzistenciji Božjoj, moramo razmatrati šta to znači dokazati ili ne dokazati Boga. Bez da to shvata svako, verovatno očekuje dokaz naučnom metodom. Nikada ne možemo dokazati Boga naučnom metodom, ali to ne znači da je naš slučaj izgubljen. Naučna metoda kao sredstvo uveravanja ograničena je na uverljive aspekte stvarnosti. Zbog toga, naučna metoda je nesposobna, da dokaže ili potvrdi mnoge aspekte života. Niko nikad nije video 75 cm ljubavi ili kilogram pravde, ali ne negiramo njihovo postojanje. Insistirati da sve mora biti podložno naučnoj metodi, bilo bi isto toliko apsurdno kao insistiranje da se količina nekog gasa meri mikrofonom. To nije svrha mikrofona; ne može da radi ono za šta nije predviđen da radi, i u tom procesu negirati stvarnost.

Drugo ograničenje naučne metode je potreba ponavljanja da bi se potvrdila činjenica; ponavljanje je deo naučne metode a istorija je neponovljiva. Pošto nikad niko neće ponoviti Napoleona, ne možemo ga dokazati naučnom metodom. Ali šta to dokazuje? Ne mnogo. Pošto ne možemo ponoviti istoriju, ona je izvan dometa naučne metode dokazivanja. Ipak, postoji nauka o istoriji.

Preispitujući podatke koji govore u prilog hrišćanstvu, posebno dokaze o uskrснуću, nalazimo pouzdani temelj na kome možemo temeljiti svoja uverenja.

To su ideje koje treba izneti osobi sa bitno materijalističkim pogledom na svet, temeljenom na racionalističkim pretpostavkama i tvrdnjama da su čudesa nemoguća, jer natprirodno (duhovno) ne postoji. Kad neko krene od ove pretpostavke, nikakvi dokazi ga neće uveriti u istinu. Ako otpočneš negirajući mogućnost čudesa, koji su to dokazi koji će te uveriti da se neko čudo zaista dogodilo? Ljudi koji kažu:

"Kad bi mi se Bog sada objavio, verovao bih u njega", veoma su naivni.

Za svaki događaj oni će naći prirodno tumačenje. Hrist je o tome nešto kazao u Lk. 16, 28-31 gde bogataš u paklu moli Avrama da pošalje Lazara da upozori njegovu braću. Avram ga podseća: "Imaju Mojsija i proroke; njih neka poslušaju!" Ali bogataš mu kaže: "O ne, oče Avrame! Nego, dođe li ko od mrtvih k njima, obratiće se." Avram mu odgovori: "Ako ne slušaju Mojsija ni proroka, sve da i od mrtvih neko ustane, neće poverovati." Taj princip još danas važi. Podaci koji govore da je Bog posetio ovu našu planetu, dovoljna su osnova da verujemo. Ako neko neće da prihvati te dokaze, nikakvi ga drugi dokazi neće uveriti. ◀

Nastavak u sledećem broju...

Iz knjige: KAKO SVEDOČITI, Little E. Paul.

BUDI GORLJIVI HRISTOV SVEDOK

Scott Newell

"Zato idite i naćinite sve narode mojim ućenicima, krsteći ih u ime Oca i Sina i Svetoga Duha, ućeći ih da drže sve što sam vam naložio; i evo ja sam s vama u sve dane do svršetka sveta." (Matej 28:19-20)

Isus Hrist nam je dao jednostavna uputstva o tome, šta želi da radimo kao Njegovi sledbenici. Hrišćani imaju samo jedan posao, jedno poslanje u ovom svetu, a to je da propovedaju Hristovu poruku izgubljenima. Ponekad zaboravimo koliko je važan ovaj aspekt hrišćanskog života. Kako možemo prevideti ovu zapovest koju nam je naš Gospod dao?

Nemojte se zavaravati. Vi ne živite "hrišćanskim životom" ako ne nagoveštavate poruku slobode zarobljenima. Isus nam je dao direktnu zapovest da to činimo. On nam nije rekao "širite evanđelje ako ste raspoloženi za to". Nije nam ni rekao: "Propovedajte evanđelje kada vam to odgovara". On je rekao: "Propovedajte evanđelje svakome stvorenju". Znajući to, znamo da neposlušnost Hristu znači istovremeno da Ga ne volimo, kao što piše u Jovanu 14:15: **"Ako me ljubite, držaćete moje**

zapovesti". Za koga mi u stvari živimo? Zarad Hrista ili sebe samih? Bolje za nas da izaberemo ono prvo: "Jer ko hoće da saćuva život svoj, izgubiće ga; a ko izgubi život svoj zbog mene, naći će ga" (Matej 16:25). Ako uistinu živimo za Hrista, zašto onda ne radimo ono što nam je zapovedio da radimo?

"A kako će prizvati onoga u koga ne veruju? Kako će verovati u onoga za koga nisu ćuli? Kako će ćuti bez propovednika?" Ovo su reći apostola Pavla, koje je napisao crkvi u Rimu (Rimljanima 10:14).

Pavle je znao šta je naše hrišćansko poslanje. Znao je da je to naš jedini posao. U svetu punom siromaštva i razaranja za veliki broj ljudi mi smo jedini "Isus" kojeg će oni ikada videti. I dobijaju li oni onda poruku života kroz nas? Ili mi jednostavno stojimo sa strane i posmatramo kako oni propadaju i nestaju? Nije dovoljno pokušati. Nije dovoljno nositi majice sa hrišćanskim znakovima ili na banciaima automobila imati zalepljene hrišćanske nalepnice. To i ne treba da nas se tiće. To znaći vernićko izvršavanje zapovesti koju nam je Gospod dao.

Ne zaboravi da je razlog što si ti sada spašen taj što je neko tebi govorio o Isusu. Neko drugi je uradio svoj posao. Ne dozvoli da budeš zavarau.

Crkva je danas do te mere, toliko zabrinuta da ne uvredi ili ne izazove ljude, da je u potpunosti zaćutala. Jedna od najćešćih stvari koje hrišćani danas nastoje izbeći jeste, da ljudi za njih slućajno ne pomisle kako oni druge "vrbuju u svoju veru". Istina je da se to tako rućno naziva, samo kako bi ih se zastrašilo, ali "vrbovanje u svoju veru" jeste upravo ono što su radili hrišćanski mućenici! Kad je Pavle propovedao, nevernici su vikali: "Umukni!", a kad je on odbio da zaćuti, u dogledno vreme su ga ubili. Slićno je bilo i sa ostalim apostolima. Stoga, nemoj misliti da si ti neko zao ako ti kaću da ih prisilno guraš u "svoju veru", jer to je u stvari ono što ti i treba da radiš - ako slediš Isusa Hrista.

Ubeđen sam da je najbolji naćin pridobijanja duša onaj koji je koristila crkva u Delima apostolskim. Jednostavno su izlazili napolje i propovedali svakome i bilo kome, ne brinući pritom vređaju li koga time. Ali danas zbog nedostatka hrabrosti većine vernika, mislimo da je u redu ako duše pridobijamo na neki drugaćiji

način.

S druge strane, zašto bi ti uopšte želeo da drugi budu spašeni? Zašto bi uopšte trebao naveštati Evanđelje? Ako je tvoj odgovor samo zbog toga "što nam je Isus to rekao" onda nikada nećeš pridobiti ni jednu dušu za Hrista. Nije stvar u tome što nam je On to rekao. Stvar je u tome da i tebi treba samilost koju Gospod ima. Stvar je u tome, da gorljivo želiš njihovo spasenje. Ako u sebi nemaš dovoljno samilosti i svejedno ti je išao li neko u raj ili u pakao, pitam se kuda ti to sam ideš? Sve se u stvari svodi na jednu stvar, a to je - tvoj odnos sa Hristom. Jer ko bi želeo podeliti Hrista, ako ni sam nije sretan sa svojim hrišćanskim životom? I ko bi se hvalisao time kako je Isus veličanstven, ako On ne čini velike stvari u njegovom vlastitom životu.

Dakle, pre nego što pokušaš da svedočiš drugima o Bogu kome služiš, budi siguran da je život koji propovedaš - život koji tebe lično čini sretnim. Jer zašto bi iko uopšte došao u iskušenje da živi za Hrista kada život kojim sam živiš čini nesrećnim? Zašto bi drugi hteli slediti Hrista, ako On očigledno ništa ne radi za tebe? I koji je onda smisao u propovedanju spasenja, koje tebi nije ništa donelo? Nije iznenađujuće što svet misli da su hrišćani licemer, jer mnogo nas upravo to i jesmo!

No, nastoj da ti postaneš što bliži s Njim, i da Ga bolje upoznaš, tada će i On doći bliže tebi. A kada je On aktivan u tvom životu i čini velike stvari, sama priroda Boga u tebi će se buditi i vikati: "Moram ovo podeliti i sa drugim ljudima".

Božja reč je, takođe, moćan alat kod svedočenja. Tu nema nikakvih trikova, jednostavno glasno pročitaj neke od stihova. Oni će ti dati moć. I ljudi oko tebe će njima biti uvereni. Neki od dobrih stihova su napr. "Jer se ne stidim jevanđelja Hristovog; jer je sila Božija na spasenje svakome koji veruje," (Rimljanima 1:16). Ili: "Sve mogu kroz onoga koji mi daje moć." (Filipljanima 4:13).

Kod svedočenja, nemoj biti samo retoričar Biblije koji nežnim ili pametnim odgovorima traži obraćenike. Kao što sam rekao ranije, imaj istinsku ljubav za izgubljene. Neka ti postanu prijatelji. Jednostavno odlazi na različita mesta, i štogod radio pominji temu: ISUS. Ono što će se desiti jeste sledeće: ili će tvoji slušaoci biti izuzetno zainteresovani za obraćenje ili uopšte neće biti zainteresovani. No, ako si ti njihov prijatelj, biće daleko više otvoreniji za razgovor

o Hristu nego što bi to bili sa nekim sveštenikom ili propovednikom kog uopšte ne poznaju.

Konačno, Bog će ti pokazati šta to konkretno osobi treba, kako bi bila spašena. Jedna stvar koju vernici često zaborave jest autoritet koji oni imaju na ovom svetu. Uplašimo se zbog mnoštva ljudi ili tokom razgovora. Neverovatno kako brzo zaboravimo da Bog celog univerzuma živi unutar nas. Nemoj izgubiti iz vida činjenicu, da ti i Bog uvek činite većinu. Ako je Bog uz tebe, ko može biti protiv tebe?

Molitva je, takođe, izuzetno važna. Nikad nemoj sumnjati u to što Bog može uraditi. Nikad Boga nemoj ograničavati tvojim shvatanjem šta mu je "moguće", a šta "nemoguće". Moli za izgubljene. Veruj da će ih Bog spasiti i da spašavanje može biti jednostavno kao jednostavna molitva vere. ◀

Prevod: Ante Miliša. Izvor: bible.com.

KAKO PREPOZNATI ZDRAVU CRKVVU

(3 deo)

Ričard De Han

II. Zdrava crkva mora da ima evangelizacioni duh.

Da bismo pronašli zdrav crkveni dom, treba da shvatimo da je doktrina (nauka) crkve od primarnog značaja. Ali, trebalo bi da razumemo i druge stvari. Zbog toga bih voleo da u nastavku našeg proučavanja "Kako prepoznati zdravu crkvu?" obratimo pažnju na nekoliko dodatnih obeležja koja karakterišu ispravnu crkvu.

Ispravna crkva ima:

1. Akcenat na evangelizaciji.
2. Misionare izvan područja delovanja lokalne crkve.
3. Obnavljanje (regeneraciju) članstva.
4. Biblijsku poruku.

1. Akcenat na evangelizaciji.

Zdrava crkva prepoznaje važnost dovođenja izgubljenih duša Hristu. Sam Gospod Isus je objavio da je **"sin čovečiji došao da iznađe i spase izgubljeno"** (Luka 19,16). Istinita činjenica, da je Hristova zemaljska služba kulminirala Njegovom smrću i vaskrsenjem (čime je omogućeno naše iskupljenje), pokazuje koliko je važno dovođenje ljudi, žena, mladića i devojaka Gospodu Isusu Hristu za spasenje. Zdrava crkva zbog toga ima evangelizacionu misiju. Ona će takođe imati duboku brigu za fizičke i materijalne potrebe društva. Međutim, ako to preraste u primarnu misiju, a evangelizacija dobije mesto iza, tada su prioriteti pobrkani. Siguran znak da je crkva zdrava je da njeni članovi imaju breme za izgubljene duše.

Međutim, ne kažem da je ispravna ona crkva koja ima "poziv prema oltaru" posle svake propovedi bez izuzetaka, ili da mora organizovati evangelizacije od nedelju dana bar jednom godišnje. Molim vas, nemojte da me pogrešno razumete. Slažem se da su sve ove stvari preporučljive i korisne, ali takođe smatram da se evangelizaciono breme crkve može pokazati i na različite druge načine. Te potrebe mogu da se ispune kroz biblijska proučavanja po kućama, lična svedočenja njenih članova, radio i televizijske programe, posećivanja starih i onemoćalih... kao i drugih službi koje su svojstvene delovanju crkve u svom okruženju.

U prebrzom menjanju sveta moramo da budemo spremni za nove metode i načine pridobijanja izgubljenih duša, gde god se one nalazile. Najefektivniji mogući način jeste propovedanje Radosne vesti - Evanđelja.

Naša osnovna poruka uvek mora da bude ista, dok načini na koje se ona predstavlja mogu da se razlikuju od crkve do crkve.

2. Misionari izvan područja delovanja lokalne crkve.

Misije su usko povezane sa evangelizacijom lokalne crkve. Zdrava crkva ima jake misijske programe. Ona ima sveopštu - globalnu brigu za čitav svet. Isus je rekao svojim učenicima da idu po celom svetu i propovedaju Evanđelje svakom stvorenju (Marko 16,15). Kao Njegovi sledbenici, mi treba da među ljudima i ženama

širimo slavnu vest otkupljenja.

Poslednje reči Gospoda Isusa Hrista pre Njegovog vaznesenja su bile: **"Nego ćete primiti silu kad siđe Duh sveti na vas; i bićete mi svedoci i u Jerusalimu i po svoj Judeji i Samariji i tja do kraja zemlje"** (Dela 1,8).

Zdrava crkva je misijski nastrojena. Ako nije tako, crkva je u tolikoj meri okrenuta samoj sebi da se brine isključivo za sopstvene interese - nedostaje joj vrlo važan deo pridobijanja sveta Evanđeljem.

3. Obnavljanje (regeneracija) članstva.

Uz evangelizacioni naglasak i sveopštu brigu za svet, zdrava crkva ima obnavljanje, odnosno regeneraciju članstva. Spisak članova određene crkve nam pruža korisne informacije da li dotična crkva jeste, ili nije vredna da joj se priklonite. Ukoliko su među članovima lokalne crkve i nespaseni (koliko god da su ljudi dobri, sa najvećom reputacijom i poštovanjem u društvu) - čuvajte se! Ukoliko su u članstvo crkve dobrodošli žene ili muškarci koji nikada nisu bili nanovorođeni, takva crkva sigurno nije zdrava!

Ponovo vas molim da me ne razumete pogrešno. Mi želimo da ohrabrimo nespasene duše i želimo da dođu u crkvu, da čuju Reč i suoče se s Radosnom vešću Božije spasonosne milosti! No, primiti ih kao punopravne članove zajednice pre nego što postanu spaseni, i kao takvima im dati glas za službe u crkvi, jeste mrljanje čistote, kompromis sa principima Božije Reči, i uništavanje duhovne sile crkve.

Apostol Pavle je zapovedio: **"Ne vucite u tuđemu jarmu nevernika; jer šta ima pravda sa bezakonjem? ili kakvu zajednicu ima videlo s tamom? Kako li se slaže Hristos s Velijarom? ili kakav del ima verni sa nevernikom? Ili kako se udara crkva Božija s idolima? Jer ste vi crkve Boga živoga, kao što reče Bog: useliću se u njih, i živeću u njima, i biću im Bog, i oni će biti moj narod. Zato iziđite između njih i odvojte se, govori Gospod, i ne dohvatajte se do nečistote, i ja ću vas primiti"** (2. Kor. 6,14-17).

Iako neverni ljudi ne smeju da budu uključeni u rad crkve, dobro je naglasiti da crkva nije

ekskluzivan "duhovni klub" za savršene hrišćane. Kada bi crkve bilo takve, bile bi prazne!

Volim zanimljiv slogan: "Molim te, budi strpljiv sa mnom. Bog još nije završio svoje delo u meni". Uostalom, zato je svakom od nas i potrebna crkva.

Crkva nije društvo za posvećene 'svece', nego mesto gde duhovne bebe mogu da uzrastu, gde slabi mogu da postanu jači, i gde svi mi, kao vernici, sazrevamo kroz bogoslužje, poučavanje, zajedništvo i službu. Da bi crkva zaista bila takvo mesto, činjenica je da vođe crkve moraju da poseduju određene duhovne kvalitete. Zato je Pavle, obraćajući se Timotiju, svom mladom sinu u veri, dao određene kvalifikacije za starešine i đakone (1. Tim. 3,8-13).

4. Biblijska poruka.

Konačno, zdrava crkva ima biblijsku poruku. Ona je mesto gde se Božija Reč veruje i verno propoveda. Apostol Pavle je pisao Timotiju: **"Zaklinjem te dakle pred Bogom i Gospodom našim Isusom Hristom, koji će suditi živima i mrtvima, dolaskom njegovim i carstvom njegovim: propovedaj reč, nastoj u dobro vreme i u nevreme, pokaraj, zapreti, umoli sa svakim snošenjem i učenjem; Jer će doći vreme kad zdrave nauke neće slušati, nego će po svojim željama nakupiti sebi učitelje, kao što ih uši svrbe, i odvrtiće uši od istine, i okrenuće se ka gatalicama"** (2. Tim. 4,1-5).

Apostol Pavle je rekao: PROPOVEDAJ REČ i to je jedna od prvih stvari na koje bi trebalo da obratite pažnju kada tražite svoj crkveni (molitveni) dom. Da li je crkva mesto gde se Božija Reč propoveda i izvršuje ili su poruke sa propovedaonice uglavnom moralne propovedi koje odgovaraju ušima nestalnih hrišćana? Da li su poruke više izražavanje mišljenja samog propovednika, ili se objavljuju s autoritetom Svetog pisma? Ima li u njima samo "mleka" za duhovnu novorođenčad ili "tvrde hrane" za one koji su sazreli u veri? Pavle je rekao "Propovedaj reč", i to je upravo ono što karakteriše zdravu crkvu!

U nekim oblastima je vrlo teško pronaći zdravu crkvu. Došlo je upravo takvo vreme kao što je Pavle i pretekao: **"Zdrave nauke neće slušati,**

nego će po svojim željama nakupiti sebi učitelje, kao što ih uši svrbe, i odvrtiće uši od istine, i okrenuće se ka gatalicama" (2. Tim. 4,3.4).

Danas u mnogim crkvama propovednici radije pružaju svojim slušaocima ono što im odgovara da čuju, pre nego ono što treba da slušaju! Tužno je reći da se to ne dešava samo u lokalnim crkvama, nego čak i u većim, globalnijim službama. Govornici pažljivo izbegavaju da povrede nekog, pa se zadržavaju na popularnim temama. Propovedaju na takav način da slušaoci osećaju da su ispravni u veri. Oni koji ih žele za duhovne vođe su zadovoljni prijatnim i ravnodušnim mislima, ali im nedostaje prava nauka, instrukcije i opomene iz Božije Reči.

Pre nego što zaključim ovo poglavlje, dopustite mi da navedem pet obeležja koja karakterišu članove idealne crkve:

A. Članovi idealne crkve se vole:

Govoreći svojim učenicima, Isus je napomenuo: **"Novu vam zapovest dajem da ljubite jedan drugoga, kao što ja vas ljubih, da se i vi ljubite među sobom. Po tom će svi poznati da ste moji učenici ako uzimate ljubav među sobom"** (Jn. 13:34, 35).

Istinsko zajedništvo znači ljubiti sa nesebičnom željom za dobro drugih, a to je dostupno samo onima kojima je zaista potrebno ohrabrenje iskrene ljubavi.

B. Članovi idealne crkve se brinu:

U svojoj prvoj poslanici koju je uputio crkvi u Korintu, apostol Pavle je vernike uporedio sa udovima ljudskog tela i izrazio ovu želju: **"Da ne bude raspre u telu, nego da se udi jednako brinu jedan za drugoga. I ako strada jedan ud, s njim stradaju svi udi; a ako li se jedan ud slavi, s njim se raduju svi udi"** (1. Kor. 12,25.26).

Brinuti se uključuje aktivnosti kao što su: moliti se jedni za druge, posećivati usamljene, služiti bolesnima, tešiti tužne...

Kroz molitvu i praktično pokazivanje ljubavi i brige, mi ispunjavamo Božiju zapovest: **"Nosite bremena jedan drugoga, i tako ćete ispuniti**

zakon Hristov" (Gal. 6,2). Tuge se ublažuju, a radosti se uvećavaju', kada ih međusobno delimo! Za svakog iskrenog vernika veoma je ohrabrujuće kada zna da se braća i sestre u Hristu mole za njega.

Kako bi bilo divno kada bi se svaki član crkve zaista BRINUO!

C. Članovi idealne crkve opraštaju:

Ovo je vrlo važan element hrišćanskog zajedništva. Vernici u Hristu bi trebali da budu spremni da u svakom trenutku oprostite onima koji su ih uvredili.

"A budite jedan drugome blagi, milostivi, praštajući jedan drugome, kao što je i Bog u Hristu oprostio vama" (Ef. 4,32).

Praštanje je poželjno u svim mogućim našim odnosima, a naročito u krugu vernika. Samo jedan loš odnos između dva vernika prouzrokuje strašnu štetu u crkvi i sprečava njen duhovni rast.

D. Članovi idealne crkve snose jedan drugoga:

Apostol Pavle, pišući vernicima iz Efesa, savetuje da hode **"sa svakom poniznošću i krotošću, s trpljenjem, trpeći jedan drugoga u ljubavi"** (Ef. 4,2). Kada bi zaista snosili jedan drugoga u ljubavi, mi bi strpljivo dopuštali i prihvatili slabosti naših bližnjih. Razdražljivost i nestrpljivost su sebični odzivi koji su potpuno neprikladni karakteru jednog hrišćanina.

Znam da neki članovi crkve vole da budu u centru pažnje. Svestan sam da su neki u takvom stanju da je vrlo teško podnositi ih. Shvatam da je čak nekima uvek potrebno tapšanje po leđima, ogromna briga i trud. Zrelim hrišćanima je draže da im pomognu u nadvladavanju svoje slabosti, nego što će izgubiti strpljenje sa njima.

E. Članovi idealne crkve su pokorni:

Mi često volimo da citiramo poslanicu Efescima 5,22 gde piše: **"Žene, slušajte svoje muževe kao Gospoda"**, ali zaboravimo da spomenemo prethodni stih koji govori, da svi mi treba da se slušamo u strahu Božijem.

Naravno, znamo da postoji odgovarajuća linija autoriteta u kući i crkvi. Žene moraju da slušaju svoje muževe (stih 22), a članovi crkve svoje vođe (Jev. 13,17).

Ključ za uspešnu zajedničku pokornost možemo da nađemo u poslednjem poglavlju Prve Petrove poslanice gde piše: **"Stecite poniznost"** (stih 5). Moramo, takođe, da prihvatimo Božiji savet preko Pavla, iz Rimljanima 12,10 **"Čašću jedan drugoga većeg činite"**, a Filipljanima poslanica 3,2 nas upozorava: **"Ništa ne činite uz prkos ili za praznu slavu; nego poniznošću činite jedan drugoga većeg od sebe"**.

Niko, bez obzira na svoj status u crkvi, ne bi smeo da pomisli da nije dužan da prihvati savet ostalih. Bez obzira na autoritet koji određena osoba poseduje, ona mora da pokaže duh poniznosti, želju da odgovara blago, i da bude otvorena da primi mudar savet. Da je takav duh zajedničke pokornosti bio praktikovan u našim crkvama, kakvo predivno stanje bismo danas imali!

Ukoliko niste u zdravoj crkvi, molim vas da što pre nešto preduzmete. Potrebno nam je zajedništvo, poučavanje, bogoslužjenje i prilike za službu koju može da nam pruži samo zdrava crkva. Nemojte da propustite blagoslove! ◀

Nastavak u sledećem broju.

Prevod sa engleskog: Milenko Isakov.

MARTINO OTKRIĆE

Jon Quinn

"A kad su putovali, uđe u jedno selo; neka žena po imenu Marta primi ga u svoju kuću. Ona je imala sestru po imenu Mariju, koja je sela kraj nogu Gospoda i slušala njegovu besedu. A Marta se mnogo trudila da ga što bolje posluži. Ona priđe i reče: Gospode, zar ne mariš što me je moja sestra ostavila samu da služim? Reci joj, dakle, da mi pomogne."

A Gospod joj odgovori i reče: Marta, Marta, brineš se i uznemiravaš se za mnogo, a

jedno je potrebno. Marija je, naime, izabrala dobri deo koji joj se neće oduzeti." (Lk. 10:38-42)

Isus je imao tri bliska prijatelja koja su živela u Vitani. Često je boravio u njihovom domu, kad bi se našao u Judeji. Lazar, Marija i Marta su bili u srodstvu, brat i sestre. Živeli su zajedno u istoj kući, čiji vlasnik verovatno bila Marta, pošto evanđelist Luka beleži da je Marta ta koja je "primila" Isusa, kad je dolazio kod njih (Lk. 10:38).

Vitani se nalazila na istočnoj padini Maslinske gore, na putu koji je vodio iz Jerusalima ka Jerihu. Bila je samo na oko milju i po udaljena od Jerusalima, što je oko pola sata hoda. Bilo je to veoma uobičajno mesto gde je Isus svraćao sa svojim učenicima, kada bi dolazio za praznike ili kakvom drugom zgodom u posetu Jerusalemu i hramu.

Postoje tri odeljka u Pismu gde se spominje Marta. U Luki 10:38-42, kada Isus uči u njenom domu, dok je ona prezauzeta oko pripremanja hrane za njene goste. U Jovanu 11:1-44, gde Isus vaskrsava njenog mrtvog brata iz groba. U Jovanu 12:2, kada Isus posećuje njen dom, šest dana pre svog raspeća na krst. Tu Martu opet nalazimo prezaposlenu oko pripreme hrane, dok njena sestra Marija čini pomazanje nad Isusom veoma skupim mirisom.

ŠTA TO NAMA SKREĆE PAŽNJU? (Lk. 10:39-40)

Marija i Marta su bile sledbenice Isusa Hrista. Ove dve žene su se prema Isusovim posetama odnosile na potpuno dva različita načina. Svaka od njih je imala svoj pristup, prioritet s obzirom na Gospoda. Njihovi prioriteti su bili u konfliktu, jer Marija je težila duhovnim a Marta se brinula za fizičke potrebe. Zar ovakve krajnosti ne nelazimo i danas u većini crkava?

Ako pažljivo čitamo odeljak, uvidećemo da je Marija bila u kuhinji sa Martom, sve dok Isus nije počeo da naučava. Marta jasno kaže da ju sestra "ostavila" da dalje radi sama.

Isus zna da ni Marija ni Marta ne mogu da žive samo od hleba (Mat. 4:4). I sada je bilo vreme da se "prožvaka i pojede" malo pravog duhovnog hleba, koji je Isus nudio oko Njega okupljenim dušama. Marta to nije videla, jer je njena pažnja bila skrenuta ka drugim stvarima

koje su je zaokupljale i brinule.

Ponekad i neke dobre i pozitivne stvari, mogu toliko uzurpirati našu pažnju, energiju i vreme, da počnemo zanemarivati ili uskraćivati ono što je dobro za vlastitu dušu. Bog nas nije blagoslovio porodicom, prijateljima, poslom, službom, sposobnostima ili talentima, da bi se mi svime time mogli opravdavati pred Njime, za sve propušteno ili zanemareno (blisko) zajedništvo sa Njim samim. Zar On ne govori da bez Njega ne možemo učiniti ništa? (Jn. 15:5).

NE BRINIMO SE OKO SVEGA (Lk. 10:41)

Briga je poput ubice. Mnoge fizičke i mentalne bolesti na današnjem čoveku su posledica stresa. Kako vidimo u ovom odeljku Marta je bila očigledno stresno zabrinuta. Ona to jasno pokazuje svojim pitanjem: "Gospode, zar ne mariš...?" Možemo je zamisliti kako trčkara i radi po kuhinji dok priprema hranu za svoje goste, a onda joj odjednom "puca film" i dolazi pred Isusa sa jednim ovakvim pitanjem.

Naravno, Gospod se uvek brine i sve primećuje, ali On ne vidi problem tamo gde ga Marta vidi. On vidi drugi problem, koga Marta u celoj toj situaciji nije ni svesna. Gospod je više zabrinut za Martino stanje uma i duše, nego za hranu i njeno pripremanje a koju kasnije treba da pojedu.

Kada vera jača, briga slabi. Ovo je jedna od glavnih lekcija, koju je Isus ranije podučavao u svojoj službi, kroz propoved na gori:

"Ne brinite se dakle govoreći: šta ćemo jesti? ili: šta ćemo piti? ili: šta ćemo obući? Jer sve to traže mnogobošci: zna Otac vaš nebeski da vam je sve to potrebno. Tražite prvo carstvo i pravednost njegovu, a sve ovo dodaće vam se." (Mat. 6:31-33 EČ)

Ako u svome životu pravilno postavimo prioritete (stavimo stvari Carstva nebeskog na prvo mesto), onda ćemo šanse da dobijemo šlog (zbog stresa) znatno umanjiti.

NAJVAŽNIJA STVAR (Lk. 10:42)

"Dobar deo" koji je izabrala Marija, je bio to da je slušala učenje svog Gospoda. Reč koju je On govorio tog dana, je bila mnogo važnija i

korisnija, od sveg jela koje bi se tog dana pripremilo i pojelo.

Dakle, ako smo previše zauzeti da imamo zajedništvo sa Isusom, kroz molitvu i čitanje njegove Reči, i da nad njom razmišljamo, i nastojimo je razumeti i prihvatati tako da je živimo, onda sa našom duhovnošću nešto ozbiljno nije u redu.

Ako se naše "hodanje u veri" uglavnom svodi na odlaske u crkvu, i ako smo tokom sedmice previše zauzeti da vidimo, primimo i zahvalimo se za svaki mali blagoslov koji nam Gospod dariva, ako naša svakodnevica je postala čista rutina življenja, tako da uopšte više ne primećujemo ljude oko nas i njihove potrebe, ako jednostavno druge isključujemo iz našeg života - onda je to za nas zvono za uzbunu, koje nam govori nam da nešto sa nama nije u redu.

USKRSNUĆE I ŽIVOT

"Reče joj Isus: ja sam vaskrsenje i život; ko veruje u mene - živeće - ako i umre." (Jn. 11:25 EČ)

Posle Lazarove smrti, kada je Isus krenuo u Vitaniју. Marta je bila ta, koja mu je trčala u susret, dok je Marija ostala kod kuće. Njene reči koje mu ona upućuje prilikom tog susreta, su mešavina vere i optužbe: "Gospode, da si bio ovde, ne bi umro moj brat." (Jn. 11:21 EČ).

Pre negoli zbog svog postupka optužimo Martu, moramo znati da su mnogi verni otuživali ili kritikovali Boga za nešto ili zbog nečega. Avram, Jov, Mojsije, David i Jeremija su samo neka od imena. Bog izgleda da ima više strpljenja sa ovima, nego li sa onima koji Mu gundaju i nemaju vere, poput Izraelaca u pustinji.

Martina vera u Isusa nije nestala. Kada ju je Isus upitao, šta to ona veruje u vezi sa Njim, ona je bez dvoumljenja odgovorila: "Gospode; ja sam uverena da si ti Hristos, Sin Božiji, koji treba da dođe na svet." (Jn. 11:27 EČ).

U našem odeljku, Isus je na Martinu zabrinutost naglasio da je samo "jedno potrebno". Ja verujem da je On pri tome mislio na veru.

Vera dolazi (nastaje) kroz slušanje Reči Božje (Rim. 10:17). Vera je ta kojom se pobeđuje svet

(1. Jn. 5:4). Bez vere je nemoguće ugoditi Bogu (Jev. 11:6). Mi moramo održati veru, ako želimo primiti venac večnog života (2. Tim. 4:7-8). Iz ovih razloga, evanđelje uči da muškarci i žene, treba da su vođeni da dođu pod poslušnost vere (Rim. 16:26).

Isus je prišao grobu u koji je bilo položeno telo Martinog brata. On je tu ležao već četiri dana, ali za Onoga koji u svojoj ruci drži ključeve smrti i Ada, to nije predstavljalo problem, da Lazar na Njegovu zapovest ustane.

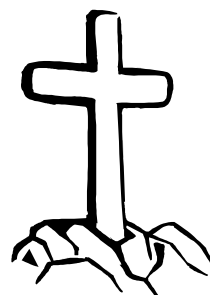
SLUŽITI ISUSA SA BALANSOM

"Onde mu prirediše večeru, i Marta je služila, a Lazar je bio jedan od onih koji su s njim ležali za trpezom." (Jn. 12:2 EČ).

Ovde ponovo vidimo Martu kako služi oko trpeze. Vreme i svrha ovog okupljanja je da se jede večera. Isusova zemaljska služba se bliži svom kraju, i čini mi se da su tome Marija i Marta više svesnije od samih apostola. Marija čini pomazanje nad Isusom, na njegove noge sipa skupi miris, i otvoreno plače - izliva svoje obožavanje i tugu. Marta opet, čini ono što zna najbolje. Ona svom Gospodu sprema svoju poslednju večeru, u svom domu. Ovaj put, nema nikakvih prigovora ili pritužbi. Ona zna da je Gospod krenuo na mesto (smrti), odakle je pozvao njenog brata Lazara.

Zapamtimo zauvek, kome to verujemo. On je Isus, koga je Marta prepoznala kao Hrista (Mesiju), i kao Sina Božjega. Dok joj se Isus otkrio kao Onaj koji je utelovljeno "vaskrsnuće i život", dokazao je to tako pošto je digao njenog brata iz mrtvih. Dokazaće ponovo, posle tri dana, nad svojim mrtvim telom. On će ustati! ◀

Izvor: Expositoty Files. 3/1994. Martha's Discovery Of The One Necessary Thing.

MOLITVA I KAKO U NJU UKLJUČITI DECU

"Borba za dušu"

Praktičan način kako podstaći decu na molitvu.

Prema istraživanju među odraslim hrišćanima, postoje dva glavna razloga zašto se ne molimo onoliko koliko bi trebalo. Prvi tipičan odgovor jeste: "Imam previše posla." Drugi odgovor bi trebalo da prodrma crkvu: "Ne znam kako." Mnogi od anketiranih su odrasli u hrišćanskim porodicama.

Mala deca su po prirodi molitveni ratnici. U svojoj nevinosti žarko traže Božje lice i svim srcem veruju da je Bog silan i da potpuno odgovara na njihove molitve. Roditelji, bake i deke, učitelji u nedeljnim školama, pastori, stariji rođaci i mnogi drugi ljudi imaju odlučujući uticaj na decu u razvoju i jačanju njihovog molitvenog života. Ako to ne rade dobro, i ako su deca više obeshrabrivana nego podsticana na molitvu, za njih će kasnije, kao odraslim ljudima, biti mnogo teže da postanu efektivni molitelji. Molitva je za hrišćanski životni stil odlučujuća. Bez nje ne možemo aktivno da komuniciramo sa živim Bogom, kome služimo.

Mi odrasli moramo shvatiti jednu veoma važnu činjenicu: molitve male dece nisu samo treninzi za budućnost. Kada se deca mole, to nije samo "lepo i dirljivo" - nego snažno! Navešću nekoliko konkretnih načina kako podsticati svoju ili poverenu vam decu, da postanu molioci koje Bog može da koristi.

1. Budite u molitvama dobar primer. Ako deca vide dobar primer, velika je verovatnoća da će razviti dobre molitvene navike.

2. Roditelji, ako to još ne činite, počnite što pre sa zajedničkim molitvama kao bračni par. Videćete kako će Bog blagosloviti vašu porodicu.

3. Dajte priliku svom detetu da se moli sa vama u kući, u crkvi, ili bilo gde drugde. Što više praktikujete molitvu u svakodnevnom životu, to će više vaše dete smatrati razgovor sa nebeskim Ocem kao nešto normalo i prirodno, poput disanja.

4. Čitajte psalme i zajedno pevajte hvale Bogu. Molite se Gospodu rečima psalama,

najuzvišenijom hvalom, koja je namenjenom samo Njemu.

5. Kad god se desi nešto loše, bilo kakva sitnica, učite svoju decu da zahvaljuju i za taj blagoslov. Naučite da međusobno pokazujete na Božje blagoslove.

6. Pomozite deci da prate odgovore na molitve. Često puta Bogu ne zahvaljujemo za to što odgovara na molitve. Jako je važno naučiti decu da u svojim životima traže Božje odgovore, i da tako uvide kako se Bog brine za sve što rade. Recite im, kada Bog odgovori na vašu molitvu, i podstičite ih da i oni vama kažu kada Bog odgovori na njihove molitve. Svedočanstvo o ispunjenim molitvama silno jača veru!

7. Pomozite deci da uvide lepotu Božjeg stvaranja: "To je predivan zalazak suncal" Ili: "Pogledaj ovo divno raznobojno cveće koje je stvorio Bog, da bi mi u njihovoj lepoti uživali..." itd. Bićete iznenađeni, kako će brzo deca početi da primećuju lepotu Božjeg stvaranja, kada toga postanu svesna.

8. Odredite najmanje jedno veče nedeljno kao porodično veče. Radite nešto zajedno, zabavite se a zatim zajedno molite. Svako može da kaže zašto je Bogu zahvalan za ostale članove porodice. Molite se za svoje potrebe.

9. Blagosiljajte svoju decu kada uveče idu na spavanje. Kod nas u kući primenjujemo blagoslov iz 4. Mojsijeve 6,24-26: *"Da te blagoslovi Gospod i da te čuva! Da te obasja Gospod licem svojim i bude ti milostiv! Da Gospod obrati lice svoje k tebi i dade ti mir!"* Kada se deca mole sa roditeljima i primaju blagoslov, to je nešto jako vredno.

10. Kada se sretnete sa nekim ko je u potrebi, beskućnikom ili čovekom, kome se nešto dogodilo - molite se za njega. Podstičite svoju decu, da se i ona mole za njega. Molite Boga da vam pokaže da li tom čoveku na neki način vi sami možete pomoći.

11. Uveravajte svoju decu o Božjem prisustvu tako što ćete se moliti da ih Bog čuva i zajedno sa njima razgovarajte o obećanjima, koja nam daje Bog u svojoj Reči. Za decu koja se plaše postoji jako dobar primer u 91. Psalmu, stih 11: *"Jer anđelima svojim zapoveda za Tebe da Te čuvaju po svim putevima Tvojim."*

12. Odredite posebne trenutke za molitvu, koji će postati deo porodične tradicije. Tako će vaša deca uvideti da je molitva prirodan deo svega što porodica zajednički radi. Možete se moliti za onog ko upravo ima rođendan; smestite ga nasred sobe, stavljate na njega ruke i molite se za njega. Možete se moliti kada neko postigne nekakav uspeh, kada završi školu ili slično. Blagosiljajte jedni druge i govorite Bogu zašto i zbog čega ste zahvalni.

13. Dajte deci prilike da se mole za vas i vaše potrebe. Treba da shvate da cenite njihove molitve. Pitajte ih za šta, tj. za koje njihove potrebe žele da se vi molite.

14. Molite se zajedno pre važnih ispita, sportskih takmičenja, na kojima učestvuju vaša deca, i slično. Naučite ih da mole za mudrost, hrabrost, fer-plej itd.

15. Molite se sa svojom decom za školu, učitelje, prijatelje i sve ostale stvari koje su im važne.

16. Uključite se u molitvene aktivnosti, kao što su naprimer tzv. Molitveni lanci.

17. Postanite kao porodica svetionik molitve. Molite za svoje komšije.

18. Idite na molitvene šetnje po vašem kraju. Molite za porodice, ustanove, škole, prodavnice pored kojih prolazite.

19. Molite sa zajedno za donošenje važnih porodičnih odluka, kao napr. kupovina novih kola, kada i gde ići na odmor, kako pomoći drugim ljudima itd.

20. Zapisujte sve u porodični molitveni dnevnik. Zalepite u njega slike članova porodice, prijatelja, misionara, pastora i drugih, za koje se zajedno molite. Nemojte zaboraviti stranice "ispunjenih molitvi".

21. Postite zajedno. Sa jako malom decom možete postiti tako što ćete ispustiti jedan obrok, i za to vreme se zajedno moliti. Možete da postite i od televizije, ili sličnih "aktivnosti" i umesto toga se zajedno moliti. Učite decu koliko je značajna molitva sa postom.

22. Molite u porodici za neku etničku grupu. Pokušajte da saznate nešto o njoj, i molite da u toj grupi nastane crkva. Molite da Hristu dođu i deca i cele porodice.

23. Molite se za vašu zemlju i za njene vladare. Učite svoju decu da je značajnije moliti se za vlast, nego je kritikovati.

Sada ste prosto zapljusnuti idejama. Nemojte se truditi da u praksu uvedete sve odjednom. Počnite sa time što ćete kao odrasli biti dobar primer molilaca. Zatim odaberite nekoliko gore navedenih stvari koje najviše odgovaraju vašoj porodici. Kako ćete zajedno postepeno u molitvama rasti, vaš molitveni život će biti bogatiji, i za vašu decu će biti blagoslov, ako budu okružena molitvenim načinom života. Molite se da vaša deca posredstvom ovih iskustava budu silna u veri i molitvi!

Izvor: Zapas o dušu 76, april 2002. - Herald of His Coming.

---

misaone refleksije

RECIMO DA...

Recimo da... bi mi neko ponudio hiljadu dolara za svaku dušu, koju bih doveo Hristu. Da li bi se trudio dovesti više duša nego sada? Moguće je da bih za novac, iako bi rizikovao velike probleme i izrugivanje, pokušao da radim to što oklevam da radim sada, ili možda izbegavam da ispunim Božju zapovest? Zašto je moja ljubav prema Bogu i blišnjima tako dvolična? Da li je moja ljubav prema novcu jača od ljubavi prema Bogu, ili blišnjima? Možda je upravo tu objašnjenje zašto ne pridobijam duše?

Recimo da... sam ugledao slepca koji se približava ka ivici duboke provalije. Da li bih mogao da to hladno gledam i ne upozorim ga. Da ga spasim od sigurne smrti? Zar ne bi u Božjim očima jednako bio kriv kao da sam ga gurnuo u tu provaliju? Nečije umiranje, koje se moglo sprečiti, a nije, jeste veliko nedelo. A šta je sa besmrtnom ljudskom dušom, koju sam mogao sprečiti da završi u paklu, a nisam to učinio. Zar Bog neće od mene tražiti odgovornost zbog nemara prema toj duši?

Recimo da, kada... "se tamo budu čitala imena", tamo ću biti sam, jer duge godine nisam bio sposoban da nađem jednog jedinog

čoveka, koji bi tamo bio sa mnom, zahvaljujući tome što sam ga doveo Hristu? Šta za mene znači nebo?

Recimo da... sam zaposlen u nekoj firmi, i jedne nedelje obavljam svoj posao jako angažovano, druge samo "otkačim" od reda, a treće nedelje pravim štetu itd. Koliko dugo bi moj poslodavac tolerisao ovakvo moje ponašanje? Zar nije posao za Boga traženje izgubljenih duša? Da li ga dobro obavljam? Kada bi Božja ljubav prema meni bila toliko hladna kao moja prema Njemu, kako bih išao kroz ovaj život?

Recimo da... kada dođe davanje završnog računa, neću biti kao sluga sa deset talanta, ni sa pet talanta, nego samo sa jednim, i to sa tim što je sakriven u zemlji (Matej 25,14-30). Šta onda? Da li sam svoj talant za pridobijanje duša za Boga sakrio u zemlju? Da li se ova priča o beskorisnom sluzi ne odnosi i na mene?

Recimo da... me neko pita koliko duša sam uporno pokušavao da pridobijem za Hrista tokom prethodnog meseca, ili makar tokom prošle godine? Kakav bi bio moj odgovor? Sa koliko ljudi sam razgovarao o Bogu? Koliko ih imam u svom molitvenom podsetniku? Ako me spasenje drugih ljudi ne interesuje ni toliko, da bih se za njih svakodnevno molio, ne treba da se čudim, ako ni jednu dušu za Hrista nisam ni pridobio.

Recimo da... se svaki član crkve, kojoj pripadam, danas odluči za život potpunog predanja volji Božjoj, prema njegovoj Reči (Rimljanima 12,1-2) i postane od današnjeg dana čovek, koji će pridobiti duše prema Pavlovom primeru (1. Korinćanima 9,20-22). Zar ne bi nastalo veliko probuđenje? Zar nemam želje i ja da kažem, kako se iz Božje milosti predajem u službu pridobijanja izgubljenih? Svaki dan ću se moliti za njih i radiću sve što je u mojoj snazi, pod vođstvom Svetog Duha, da bi dovršio predivno delo zbog kojeg je moj Bog, i moj Gospod, došao na svet? Bog rado odgovara na ovakav poziv, čuje ga i blagosilja sav trud.

"I reče im Isus: Hajdete za mnom, i učiniću vas lovcima ljudskim." (Marko 1,17).

PUT, ISTINA I ŽIVOT

Stančević Sreten

Kad pomislimo na te

svo srce nam zatrepti,
a dušu nam obuzme
beskrajna milina,
u našem srcu tvoja ljubav
treba zauvek da živi,
jer bez tebe u životu
bila bi beskrajna praznina.

Koliko smo puta
u depresiju pali,
sama pomisao na te
donosila nam spas,
i sve patnje i boli
nestaju polako,
kad pomislimo šta si
sve uradio zbog nas!

Ljubavi tvojoj
ne vidimo kraja,
spoznajom istine
u duši vlada mir,
svojom velikom žrtvom
ti život si nam dao,
hvala ti Isuse!
Samo s'tobom vredi biti živ!

(Jovan 14.6)

ZAHVALAN SAM...

...za moju ženu kada kaže "za večeru imamo salamu" - zato što je u kući sa mnom, a ne s nekim drugim;

...za ćerku tinejdžerku koja kuka što mora da pere suđe - zato što to znači da je kod kuće, a ne na ulici;

...za porez koji plaćam - zato što to znači da imam posao;

...za kaos koji treba da se raspredi posle proslave - zato što to znači da sam bio okružen prijateljima;

...za odeću koja mi je postala mala - jer to znači da imam dovoljno da jedem;

...za svoju senku koja me nadgleda dok radim - jer to znači da sam napolju, na suncu;

...za travnjak koji treba kositi, prozore koje treba prati i za oluke koje treba popraviti - jer to znači da imam kuću;

...za sve jadikovke koje slušam o vlastima - jer

to znači da imamo slobodu govora;
...za mesto za parkiranje koje sam pronašao na najudaljenijem delu parkirališta - jer to znači da mogu da hodam i da imam kola;

...za moj visoki račun za grejanje - jer to znači da živim u toplom domu;

...za ženu koja iza mene u crkvi peva "falš" - jer to znači da čujem;

...za gomilu prljavog veša za pranje i njegovo peglanje - jer to znači da imam dosta odeće koju mogu da obučem;

...za iscrpljenost i bolove u mišićima na kraju dana - jer to znači da sam bio u stanju da naporno radim;

...za budilnik koji zvoni u ranu zoru - jer to znači da sam živ;

I konačno,

... za mnoge e-mail-poruke, telefonske pozive, pisma, jer to znači da imam prijatelje koji misle na mene.

Smešna strana...

ANĐEO ČUVAR

Zadesilo se, da se jedan mladić i pastir crkve susretnu na semaforu. Pozdravili su jedan drugog, dok su čekali da se upali zeleno svetlo. Zeleno svetlo se upalilo, i mladić je uz škripu guma pojurio svojim kolima napred.

Kad je pastir ušao u crkvu, dok se pozdravljao sa tim mladićem, upitao ga je: "Da nisi danas, vozio malo prebrzo?"

"O, pastore, zar vi ne verujete u anđele čuvare? Moj anđeo čuvar se brine za mene!" Reče samouvereno mladić.

Pastir mu odgovori: "Da, ali ja se plašim da si ti svojom brzom vožnjom ostavio svog anđela čuvara par kilometara iza sebe!"

PRESLANI AFORIZMI

Jan Vareca

Naša denominacija će uvek postojati. Naročito kao dobra ideja.

Naša crkva je odlučila da umre sebi, i sada smo mrtva crkva.

Ja sam protestant u svojoj crkvi, obijam da spavam.

Otkad su nam privatizovali crkvu, mnogi smo ostali bez posla...

Završio sam biblijsku školu, i sada moram na prekvalifikaciju.

SIONSKA TRUBA je nezavisna (interdenominaciona) hrišćanska publikacija, neprofitabilnog karaktera, koja se bavi pisanjima o verskom životu. Njeni prvi čitaoci i pisci su vernici, ljudi koji su svoje živote predali Isusu Hristu, da bi On postao njihov lični Gospod i Spasitelj. Ideja SIONSKE TRUBE je da vernicima stvori prostor, gde će se čuti njihov glas. I naravno, da posluži kao most za upoznavanje vernika u Isusa Hrista. Opširnije o SIONSKOJ TRUBI možete pročitati na stranicama: O nama i Šta verujemo? koje se nalaze na našoj Web prezentaciji, ili pišite na siont@ptt.yu i slobodno nas pitajte.

Stare brojeve SIONSKE TRUBE takođe možete downloadovati sa našeg sajta.

<http://www.siont.net/>